

พระราชกฤษฎีกา

ตั้งอำเภอเป็อยน้อย อำเภอภูผาม่าน อำเภอราชสาส์น อำเภอเกาะสีชัง
อำเภอไชยปราการ อำเภอนาหมื่น อำเภอสันติสุข อำเภอพลับพลาชัย
อำเภอทุ่งยางแดง อำเภอไม้แก่น อำเภอศรีสมเด็จ อำเภอน้ำเกลี้ยง
อำเภอบึงบูรพ์ อำเภอเจริญศิลป์ อำเภอนิคมน้ำอูน
อำเภอกระแสดินธุ์ อำเภอนาหม่อม อำเภอท่าแพ
อำเภอชัยบุรี และอำเภอศรีวิไล

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งอำเภอเพิ่มขึ้นในท้องที่บางจังหวัด เพื่อประโยชน์แก่การปกครองและ
ความสะดวกของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๑
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอเป็อยน้อย อำเภอภูผาม่าน
อำเภอราชสาส์น อำเภอเกาะสีชัง อำเภอไชยปราการ อำเภอนาหมื่น อำเภอสันติสุข อำเภอพลับพลาชัย

อำเภอทุ่งยางแดง อำเภอไม้แก่น อำเภอศรีสมเด็จ อำเภอน้ำแกลี้ยง อำเภอบึงบูรพ์ อำเภอเจริญศิลป์
 อำเภอนิคมน้ำอูน อำเภอกระแสสินธุ์ อำเภอนาหม่อม อำเภอท่าแพ อำเภอชัยบุรี และอำเภอศรีวิไล
 พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งกิ่งอำเภอดังต่อไปนี้เป็นอำเภอ คือ

(๑) กิ่งอำเภอเปือยน้อย อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น เป็นอำเภอเปือยน้อย
 (๒) กิ่งอำเภอภูผาม่าน อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น เป็นอำเภอภูผาม่าน
 (๓) กิ่งอำเภอราชสาส์น อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นอำเภอ
 ราชสาส์น

(๔) กิ่งอำเภอเกาะสีชัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เป็นอำเภอเกาะสีชัง
 (๕) กิ่งอำเภอไชยปราการ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอำเภอไชยปราการ
 (๖) กิ่งอำเภอนาหมื่น อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน เป็นอำเภอนาหมื่น
 (๗) กิ่งอำเภอสันติสุข อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน เป็นอำเภอสันติสุข
 (๘) กิ่งอำเภอพลับพลาชัย อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นอำเภอ

พลับพลาชัย

(๙) กิ่งอำเภอทุ่งยางแดง อำเภอมาบตาพุด จังหวัดปัตตานี เป็นอำเภอทุ่งยางแดง
 (๑๐) กิ่งอำเภอไม้แก่น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เป็นอำเภอไม้แก่น
 (๑๑) กิ่งอำเภอศรีสมเด็จ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นอำเภอศรีสมเด็จ
 (๑๒) กิ่งอำเภอน้ำแกลี้ยง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นอำเภอน้ำแกลี้ยง
 (๑๓) กิ่งอำเภอบึงบูรพ์ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ เป็นอำเภอบึงบูรพ์
 (๑๔) กิ่งอำเภอเจริญศิลป์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร เป็นอำเภอ

เจริญศิลป์

(๑๕) กิ่งอำเภอนิคมน้ำอูน อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร เป็นอำเภอนิคมน้ำอูน
 (๑๖) กิ่งอำเภอกระแสสินธุ์ อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา เป็นอำเภอกระแสสินธุ์
 (๑๗) กิ่งอำเภอนาหม่อม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นอำเภอนาหม่อม
 (๑๘) กิ่งอำเภอท่าแพ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เป็นอำเภอท่าแพ
 (๑๙) กิ่งอำเภอชัยบุรี อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นอำเภอชัยบุรี

(๒๐) กิ่งอำเภอศรีวิไล อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย เป็นอำเภอศรีวิไล

มาตรา ๔ ให้อำเภอที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๓ มีเขตตามเขตกิ่งอำเภอเดิม แยกออกจากเขตอำเภอที่กิ่งอำเภอนั้นเคยอยู่ในเขตปกครอง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่กิ่งอำเภอเปือยน้อย อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น กิ่งอำเภอภูผาม่าน อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น กิ่งอำเภอราชสาส์น อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา กิ่งอำเภอเกาะสีชัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี กิ่งอำเภอไชยปราการ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ กิ่งอำเภอนาหมื่น อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน กิ่งอำเภอสันติสุข อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน กิ่งอำเภอพลับพลาชัย อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ กิ่งอำเภอทุ่งยางแดง อำเภอมาขอย จังหวัดปัตตานี กิ่งอำเภอไม้แก่น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี กิ่งอำเภอศรีสมเด็จ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด กิ่งอำเภอน้ำแกลี้ยง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ กิ่งอำเภอบึงบูรพ์ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ กิ่งอำเภอเจริญศิลป์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร กิ่งอำเภอนิคมน้ำอูน อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร กิ่งอำเภอกระแสดิน อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา กิ่งอำเภอนาหม่อม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กิ่งอำเภอท่าแพ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล กิ่งอำเภอชัยบุรี อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และกิ่งอำเภอศรีวิไล อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย มีท้องที่กว้างขวาง มีชุมชนและชุมชนการค้าหนาแน่น มีสภาพเจริญขึ้นกว่าเดิมมาก สมควรยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอ เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การให้บริการของรัฐและความสะดวกของประชาชน และส่งเสริมท้องที่ให้เจริญยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้